

PETROVSKÝ ZPRAVODAJ

ZPRAVODAJ OBCE PETROV

OBČASNÍK 6/2010

Věřme v lásku

Jaroslava Horáčková

*Je štědrý večer a sněží
a zvony vzdálených věží
s plaménky naděje letí k nám tmou,
káž ve všech srdcích
nám zůstanou,
v lásku ať každý z nás věří.
Tichounek vánoční snění,
káž se svět k lepšímu mění,
ať každý domov má,
co bude hrát,
ať člověk člověka
má více rád,
lásku je největší jmění.*

ČERTOVSKÉ DOSTAVENÍČKO

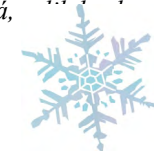

OKÉNKO OBECNÍHO ÚŘADU

Vážení spoluobčané,

rok se s rokem sešel a opět nám na dveře klepou vánoční svátky. Svátky, k nimž si přejeme pohodu, radost, veselí a také požehnání. Svátky, které mají své nádherné kouzlo, i když je to období krátkých dnů a dlouhých nocí a v posledních letech také spíše bláta než sněhu. Je to čas, který nám dospělým velmi rychle utíká, ... toho ještě potřebovali zvládnout, a čas, který se dětem naopak často velmi vleče...

Když se jedna svíčka zapaluje od druhé, oheň té první a poslední září a hřeje stejně. Také poselství Vánoc, které se předává z roku na rok a z generace na generaci, neztrácí nic na své síle.

Ať Vás v těchto dnech naplní pravý duch Vánoc. Duch radosti a lásky, štěstí, zdraví a pohody. A ať Vás provází po celý nový rok.

Krásné Vánoce Vám přeje starostka a místostarosta

Prosinec...čas VÁNOC

Fráňa Šrámek:

*Po sněhu půjdu čistém bílém,
hru v srdci zvonkovou,
Vánoční země je mým cílem. . .*

pf 2011

*Ruce, které by uměly uchopit, ale nevžnit, dávat a nepočítat,
oči, které by uměly vidět nouzi a druhým bylo dobře pod jejich pohledem,
uši, které by zaslechly hlas toho, kdo prosí o slyšení a pochopení, i když to ruší mé pohodlí,
ústa, která by nikdy nevyřkla nic, co raní, ale pronášela jen slova léčivá a uměla vykouzlit úsměv,
srdce, které by skýtaló útočiště a teplo, bohatě odpouštělo a umělo sdílet i radost s láskou.*

Svátky vánoční a i všechny dny nového roku prozářené tímto poselstvím upřímně přejí všichni, kteří se podíleli na tvorbě tohoto zpravodaje.

Prosinec – je prvním zimním měsícem a přináší první zimní den, kterým je 21. prosinec. V tuto dobu je Slunce od nás nejdále na jihu, ale od tohoto dne se k nám bude opět vracet. Je to den zimního slunovratu. Pro většinu z nás nádherný měsíc, kdy se těšíme na blížící se Vánoce. V lidové poezii se praví – „O Vánocích dlouhé noci.“ Jsou nejdelší vůbec, ale už se začínají krátit – „Na Boží narození o kuří pokročení, na Nový rok o slepičí krok.“

Prosinec - je posledním měsícem občanského kalendářního roku a Vánoce jsou pro nás všechny jeho nejkrásnějšími svátky. Církevní rok se dělí na dobu vánoční a velikonoční, má šest dob a mezidobí, které zaujímají důležité místo v životě křesťanském. **DOBA VÁNOČNÍ JE PRVNÍ ČÁSTÍ CÍRKEVNÍHO ROKU** a připomíná lásku Boha Otce, který seslal na svět svého jediného syna - Spasitele. Přípravou na tyto svátky je **ADVENT** (latinsky příchod) a trvá čtyři neděle. **První adventní neděle začíná církevní rok**, který zobrazuje a připomíná život Krista - **začíná první neděle adventní a končí sobotou před první neděle adventní příštího roku**. Čtyřtýdenní období do Vánoc připomíná dlouhou dobu, po kterou čekalo lidstvo na příchod Spasitele. Celé nadcházející vánoční období přináší i svátky svatých (Barbora, Mikuláš, Lucie, Štěpán), další slavnosti a vzpomínkové události a má svou okouzující atmosféru.

24. prosinec – Štědrý den. Na tento den připadá památka Adama a Evy. Název Štědrý den připomíná štědrost Boha Otce. Zdobíme vánoční strom, rodina se sejde u štědrovečerní večeře, lidé se obdarovávají – děti se těší především na stromeček a dárky, které přinese Ježíšek, dospělí se těší z jejich radosti, zpíváme koledy a těšíme se na pohádky. Celé rodiny jdou na půlnoční mši svatou. Čarovný večer, ve kterém jsme všichni najednou jeden druhému blíže a pocit radosti a štěstí v nás cítíme tak intenzivně, že jej můžeme téměř nahmatat. Je nejen v nás, ale i okolo nás. Když se zapálí první svíčky a prskavky, každý z nás se na chvíli vrátí do dnů svého dětství bez ohledu na to, kde je prožil. Vždyť to bylo stejně krásné ve sněhem zaváté chalupě jako v městském bytě. Jen zvyky se měnily.

V těchto vzpomínkách nikdy nechybí máminy laskavé oči a tátův široký úsměv. Nemohou chybět, protože v těchto dnech hledá člověk člověka, aby mu řekl pár hezkých slov nebo popřál – nějak jinak a upřímněji – všechno nejlepší. A tato slova jistě neznějí jako fráze.

25. prosinec – Boží hod vánoční - narození Ježíše v Betlémě. Už na půlnoční mši svaté se radují lidé z narození Ježíška, ležícího v jesličkách, o svátcích navštěvují SVATOU RODINU v kostelích.

26. prosinec – Druhý svátek vánoční podle občanského kalendáře, svátek má svatý Štěpán, mučedník, patron zedníků, kameníků, tesařů a kočích.

28. prosinec – Svátek Mlád'átek – podle Bible byly Mlád'átka betlémské děti, které nechal povraždit král Herodes ze strachu o trůn, když se od mudrců dověděl, že se v Betlémě narodil boží král. Aby měl úplnou jistotu, přikázal vojákům zabít v Betlémě všechny chlapce ode dne jejich narození do věku dvou let. Ježíš mezi zavražděnými nebyl. Rodina varovaná andělem včas uprchla do Egypta. Po smrti Herodese, který byl za svůj krutý čin stížen těžkou choro-

bou a brzy zemřel, se za nějaký čas svatá rodina- Panna Maria, svatý Josef a Ježíš - vrátila z ciziny zpět do Nazareta.

31. prosinec – Silvestr – Svatý Silvestr I., papež, zemřel r. 335, 31. prosincem končí občanský rok.

1. leden – Spasitel dostal jméno Ježíš. Nový rok - přináší začátek občanského roku.

6. leden – Tři králů – Zjevení Páně

2. únor – Obětování Páně – Uvedení Ježíše do chrámu

Jak již bylo uvedeno, doba vánoční má své nezaměnitelné, neopakovatelné kouzlo a atmosféru. O Vánocích jak velcí, tak i ti malí jsou šťastní, že jsou tu jeden pro druhého – SPOLU – nezapomínáme ani na lidi v nouzi dary věcnými, ale také podle možností dary finančními, třeba jen zasláním DMS na správné konto. Obdarujeme koledníky, kteří přijdou na koledu.

Jsou i takové dárečky, které se nedají zavázat do krabice, ale bez kterých by Vánoce ztratily svoje kouzlo. Je to staré, ale vždy živé: buďme k sobě milí a pozorní. Nestyďme se projevovat vřelejší zájem o problémy druhých lidí.

A nemusí to být jen na Vánoce. Vždyť každý den nového roku může mít svoje chvíle sváteční. Co více? Zdraví, klid, mír a pokoj všem lidem dobré vůle na celém světě!

Mgr. Miloslava Dekařová

Usnesení č. 1 - 20

z ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Petrov,
konaného dne 11.11.2010 v 18.00 hod. v zasedací místnosti obecního úřadu.

1. ZO určilo zapisovatelku dnešního zasedání paní Evu Mlýnkovou, ověřovatele pana Pavla Vojtka a pana Josefa Šťastného.
2. ZO bere na vědomí skutečnost, že všichni přítomní členové ZO složili zákonem předepsaný slib.
3. ZO schvaluje program jednání ustavujícího zasedání.
4. ZO schvaluje, aby starosta vykonával funkci jako uvolněný a místostarosta jako neuvolněný.
5. ZO schvaluje, aby volba starosty a místostarosty proběhla veřejným hlasováním.
6. ZO schvaluje do **funkce starostky** paní **Evu Mlýnkovou**.
7. ZO schvaluje do **funkce místostarosty** pana **Ing. Ladislava Krůtila**.
8. ZO schvaluje zřízení finančního výboru a kontrolního výboru. Oba výbory budou tříčlenné.
9. ZO schvaluje jako předsedu finančního výboru pana Josefa Šťastného.
10. ZO schvaluje jako předsedu kontrolního výboru pana Radka Kláska.
11. ZO schvaluje jako člena finančního výboru pana Pavla Vojtka.
12. ZO neschvaluje jako člena finančního výboru paní Ing. Marii Staňkovou.
13. ZO schvaluje jako člena finančního výboru pana Pavla Vojtka.
14. ZO schvaluje jako člena kontrolního výboru pana Františka Mlýnka.

15. ZO schvaluje odměnu za výkon funkce neuvolněného místostarosty. Tato odměna náleží místostarostovi od 12.11.2010.
16. ZO schvaluje odměny za výkon funkce neuvolněných členů zastupitelstva. Tyto odměny náleží členům zastupitelstva od 12.11.2010.
17. ZO schvaluje zástupce obce v orgánech a sdruženích:
 - Svaz měst a obcí - Eva Mlýnková
 - DSO Obce pro Baťův kanál - Eva Mlýnková
 - DSO Obce pro Baťův kanál, dozorčí rada- Ing. Ladislav Krutil
 - Mikroregion Strážnicko - Eva Mlýnková
 - MAS Strážnicko – Ing. Ladislav Krutil
18. ZO schvaluje, aby jako zástupci do školské rady byli zvoleni pan Josef Šťastný a pan František Mlýnek.
19. ZO bere na vědomí ustanovení stavební komise a jmenování jejího předsedu pana Richarda Košťuřka.
20. ZO bere na vědomí jmenování členů stavební komise pana Josefa Javornického a pana Stanislava Macalíka.

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Slavnost Slabikáře

V pondělí 15. listopadu měli naši prvňáčci svůj velký den – Slavnost Slabikáře. Po úspěšném zvládnutí předslabikářového období dostaly děti svůj první opravdový Slabikář, učebnici, která má své velké kouzlo a bude zdobit jejich knihovničky ještě po mnoho let. Slavnost Slabikáře probíhala ve třídě už od rána a děti předváděly, co všechno už umí číst. V 10.00 hodin jsme se všichni sešli i s některými rodiči prvňáčků v tělocvičně základní školy, kde jim byly Slabikáře slavnostně předány. Naši prvňáčci všechny přesvědčili, že si svůj Slabikář zaslouží a my jsme jim popřáli, aby je četli, a to nejen ve Slabikáři, stále bavilo.

Zápis do 1. třídy

Zápis do 1. třídy základní školy pro školní rok 2011/2012 se koná ve středu **2. února 2011 v 16.00 hodin** v 1. třídě základní školy.

K zápisu:

- se dostaví všechny děti narozené od 1. 9. 2003 do 31. 8. 2004 se svými zákonnými zástupci (rodiči),
- děti, kterým byla odložena povinná školní docházka se svými zákonnými zástupci (rodiči),
- zákonní zástupci přinesou rodný list dítěte a své osobní doklady,
- zákonní zástupci ve škole obdrží zápisní list, který na místě vyplní.

Průvod broučků... aneb loučení s podzimem

V úterý 16. listopadu v podvečer jsme se sešli s dětmi, rodiči i veřejností před základní školou. Průvod dětí – broučků s rozsvícenými lucerničkami a lampionky prošel ulicemi vesnice a směřoval na fotbalové hřiště. Tam na ně čekalo velké překvapení. Připravili jsme pro ně lampionky štěstí, které si za pomoci svých rodičů vypustily zároveň i se svými tajnými přáními Ježíškovi. Po krásném zážitku odcházely děti se svými rodiči spokojeně do svých domovů. Velké poděkování patří rodičům za pomoc při organizaci této akce a panu Josefu Javornickému za odborný dohled při vypouštění lampionků.

Z činnosti turistického kroužku

Vánoce jsou již téměř za dveřmi a my jsme v rámci turistického kroužku využili pozvání Skanzenu ve Strážnici na akci „Radujme se, veselme se...“.

V sobotu 4. prosince 2010 jsme si přivstali a vyrazili vlakem do Strážnice, abychom si mohli mezi prvními návštěvníky užít atmosféry období od Adventu do svátku Tří králů. Tentokrát zachraňovali čest mladých turistů pouze naši prvňáčci, kteří se s rozzářenými očima mohli seznámit s pracemi, zvyky, výzdobou, přípravou tradičních jídel a se stolováním na jihomoravské vesnici přelomu 19. a 20. století. Děti v nádherné atmosféře zasněženého skanzenu potkaly nejenom Lucku a Tři krále, ale i Mikuláše s andělem a čertem, kterým slíbily, že budou hodné a společně zazpívaly vánoční koledu. Při další prohlídce jsme si všichni společně se zadržným dechem poslechli napínavou a poučnou pověst o Sv. Michalovi, podívali se např. na pečení vánočních oplatků, odlévání olova, tradiční moravskou vánoční večeři, pletení vánoček a nahlédli i na výrobu slivovice.

Zpáteční cestu jsme absolvovali pěšky od Skanzenu zasněženou krajinou za Baťovým kanálem kolem Orláku do Petrova. Cesta uběhla velmi rychle a to i díky neúnavnosti tatínků, kteří táhli sánky, na kterých se s velkou radostí střídaly všechny děti.

Doufám, že jsme dětem i rodičům zpříjemnili dlouhé čekání na Vánoce a brzy zase nashledanou na další výpravě.

Jitka Buchtíková

Advent

Advent je doba očekávání narození Ježíše Krista. Zahrnuje čtyři neděle církevního roku a končí 24. prosince, dnem narození Páně. Adventní doba je dobou postní, dobou střídmosti, provázena mnohými zákazy. Přesto lidé mají tento čas rádi. Zahrnuje několik pěkných svát-

ků, které zkracují dobu čekání a příprav na svátek nejočekávanější – Štědrý den.

K Vánocům také patří i nejrůznější dekorace, které lidé zhotovují s velkou fantazií. Mnohé lze právem nazvat uměleckými díly. Ty nejkrásnější jsou vlastnoručně vyrobeny z různých přírodních materiálů, jakými jsou dřevo, šustí, sláma, sušené plody nebo i papír.

I my jsme spolu s dětmi i rodiči zapojili svou fantazii a předvánoční dílnou s názvem „**Výroba adventních věnců**“ jsme zahájili celoškolský čtyřtýdenní projekt „Advent“, který zahrnuje spoustu akcí. Sešli jsme se v úterý 23. listopadu v tělocvičně základní školy a děti si se svými maminkami za pomoci paní Lenky Podrazilové, paní Simony Komoňové a paní Emily Martinkové vyrobily krásné pestrobarevné adventní věnce, na kterých si o první adventní neděli 28. listopadu zapálily první svíčku. Děkujeme paní Lence Podrazilové, paní Simoně Komoňové a paní Emilce Martinkové, které rády za námi každoročně přicházejí a vedou tuto předvánoční dílnu.

S dětmi, zaměstnanci mateřské a základní školy, rodiči i veřejností se setkáváme i při dalších akcích našeho projektu „Advent“:

- 29. 11., 06. 12. Posezení u adventního věnce
- 13. 12., 22. 12.
- 06. 12. Mikulášská nadílka
- 07. 12. Pečení vánočního cukroví
- 14. 12. Vánoční besídka
- 21. 12. Vánoční koncert – Fčeličky, KD Strážnice
- 24. 12. Zpívání u vánočního stromu

Děkuji paní Michaelle Macháčkové, paní Dagmar Kadlečkové a paní Janě Grossmannové za organizaci mikulášské nadílky, paní Bronislavě Hartmannové, paní Marii Bačkové a paní Blance Vojtkové, našim kuchařkám, za pomoc při pečení vánočního cukroví.

Vánoce

Vánoce patří k nejoblíbenějším svátkům v roce. Ohlašují a oslavují příchod Spasitele, stejně tak jako symbolický nástup slunovratu. Jsou plné symbolů, přestože to někdy vypadá, že si je lidé vymysleli jen pro svou zábavu a radost. Ale proč právě v zimě, když na oslavy a veselice je ideální léto?

Podívejme se na nejrůznější postavy a události, které jsou s Vánocemi spjaty. Všimneme si, že jsou plné kontrastů, symbolů boje světla a tmy – bílý anděl a černý čert, plamínky svíček a tmavomodrá barva noci, chlad spící země a hřejivé teplo odcházejícího slunce... A v tomto čase smutků, konců a zmarů se na zemi slaví narození dítěte. Boj dobra a zla, světla a tmy nikdy nekončí.

Vánoce jsou svátky míru, klidu a pokoje. Přeji vám všem klidné a spokojené Vánoce.

Poděkování

Děkuji všem rodičům, kteří zasponzorovali vánoční nadílku dětem mateřské školy, paní Michaelae Macháčkové a paní Ivaně Kotáskové, které toto nádherné překvapení zrealizovaly.

Děkuji zřizovateli školy, Obci Petrov, za pomoc a podporu škole, rodičům za pomoc při organizování a sponzorování mimoškolních akcí, za pozornost, kterou škole celoročně věnují.

Mgr. Helena Tomšejová

ZE ŽIVOTA MATEŘSKÉ ŠKOLY

Měsíc plný očekávání a těšení.

První sníh rozdává dětem spěchajícím do školky studené vločky na dlaně, na řasy i na čepice, ale především úsměv a jiskřičky v očích. „Paní učitelko, padá sníh, brzy budou Vánoce“, sděluje každé z dětí jako velkou novinu po příchodu do třídy a utíká k oknu,

aby pozorovalo zasněžené kamarády a školní zahradu. Blíží se čas Vánoc, adventní období v mateřské škole je plné očekávání a těšení.

K tradicím naší školky patří výroba adventních věnců, které si děti za pomoci rodičů vyrobí ve vánoční dílně. Od začátku prosince se připravujeme na příchod Mikuláše. Celý týden jsme zpívali písničky o Mikulášovi a nezapomněli jsme ani na básničky, které vyjadřovaly očekávání a také omluvu za celý rok dětského „zlobení“. 6. prosince dopoledne všichni čekali, kdy už uslyší zvoneček a kdy Mikuláš, anděl a čert vejdou do dveří. Mikuláš přišel s dobrou náladou a košem plným dárečků. Po jeho příchodu už čas utíkal jako voda – rozhovory, básničky, dárečky a někdy i obava, jestli vyjde dáreček na všechny.

Ke sváteční náladě přispívá i výzdoba školky. Čtyři svíčky na věnci odměřují čas čtyř adventních nedělí. Každoročně celou budovu provoní i vůně vánočního cukroví. Paní kuchařky připraví těsto a vykrajovátka a pečení může začít. Nálada je opravdu předvánoční, děti vykrajují, uždibují kousky těsta a popijí bylinkový čaj.

A abychom to čekání ještě zpestřili, společně jsme nazdobili stromček, povídali jsme si, četli vánoční pohádky a příběhy, poslouchali a zpívali koledy, vyráběli přáníčka a pilně se připravovali na besídku pro rodiče. Ani letos jsme nezapomněli na ptáčky, pro něž jsme nazdobili před školkou stromček plný ptačích dobrot. Vánoční čas uzavře nadílka. Ochotní rodiče se podíleli na nákupu hraček, které děti našly pod stromčkem. Rozzářená očka, úsměv na tváři, pěkné společné zážitky - to vše přináší advent našim dětem.

Závěrem děkujeme všem rodičům, kteří nakoupili a věnovali dětem hračky, děkujeme za stromečky panu Richardu Košťádkovi a rodině Zemánkové.

Všem lidem v obci přejeme krásné a klidné vánoční svátky a do Nového roku pevné zdraví.

Učitelky z MŠ

OKÉNKO KRONIKÁŘE

Slovo koleda převzali z latiny už staří Slované

Koleda, koleda, Štěpáne... Píseň, kterou zná doslova každý Čech, Moravan a Slezan bez výjimky, a to už od útlého dětství. Kde se ale vzalo slovo koleda? A co vlastně v minulosti vyjadřovalo?

Termín koleda se v českém jazyce používá už hodně dlouho. První dochované písemné záznamy, které to dokládají, pocházejí z roku 1462.

Koledou se rozuměla nejen píseň, kterou naši předkové zpívali především na oslavu narození Ježíše Krista, ale také jakožto přání jen toho nejlepšího v nadcházejícím roce. Stejně slovo označovalo také nadílku, kterou byl koledník následně po zpěvu obdarován a kterou si odnášel.

Ne každý ví, odkud a jak tento výraz do naší mateřštiny pronikl. Základ má v latinských slovech calere (volat) a calendis (první den v měsíci), které používali staří Římané. Calendis, česky kalendy, byly pro starověký Řím mimořádně důležité zejména v lednu. Někdy ve druhém století před naším letopočtem se totiž stal 1. leden začátkem nového roku a pro obyvatele Věčného města to byl vždy velký svátek spojený s vzájemnými návštěvami a předáváním dárků.

Právě slovo calendis (kalendy) přešlo i do jazyka starých Slovanů a odtud pak do středověké češtiny. A to v dnešní podobě – koledy.

Pohané přinesli, křesťané upravili

Naši pohanští předkové, ještě v časech před příchodem věrozvěstů Cyrila a Metoděje, kteří k nám přinesli křesťanství, slavili zimní slunovrat jako nejdůležitější událost roku. Dá se předpokládat, že už tehdy se vzájemně navštěvovali, zpívali písně a vzájemně si blahopřáli.

Křesťanství pak koledy převzalo a modifikovalo je do podoby, kterou v podstatě známe ještě dnes.

Tradice obcházení domů ve městech a vesnicích o druhém svátku vánočním, kdy nepochybně vznikly verše o koledě a Štěpánovi, přetrvávala v naší zemi leckde ještě na sklonku minulého století a někde se dochovaly dodnes.

Koledníci, někde přinášející ozdobené větvičky, bývali za přání do nadcházejícího roku a za zpěv koled odměňováni. A to ovocem, chlebem, pečivem, drobnými mincemi a samozřejmě i hltem nějakého toho „tvrďšího pití“, aby se jim v mrazivém počasí lépe šlapalo.

Dnes se na svatého Štěpána navštěvují zejména rodinní příslušníci a přátelé, kteří spolu netráví Štědrý den a Štědrý večer, ale o Vánocích prostě chtějí být spolu.

Mgr. Jana Trojancová

ZE ŽIVOTA OBCE

Čertovské dostaveníčko aneb možná přijde i Mikuláš...

Tak jako se již v naší obci stalo tradicí, sešli jsme se v neděli 5. prosince v našem „Srdci obce“, které se na chvíli proměnilo v malé peklo a přivítali čerty, andílky a přišel i Mikuláš. Děti si zaskotačily při písničce a plnily čertovské úkoly. Mikuláši přednesly básničky a zazpívaly písničky, za které je potom obdaroval malým dárečkem. Paní kuchařky ze školky připravily výborné pečené brambory a čaj. Hasiči uvařili svařák, kterým jsme v mrazivém počasí zahřáli.

Věříme, že se toto dostaveníčko všem líbilo a těm, kteří se o dobrý průběh postarali srdečně děkujeme.

Zastupitelům děkujeme za víno, které věnovali na svařák.

Eva Mlýnková

Kateřinské posezení

Naše organizace zdravotně postižených občanů v Petrově pořádala dne 26.11.2010 Kateřinskou zábavu, na kterou jsme pozvali všechny seniory z naší obce.

K tanci a poslechu nám tentokrát hrála hudební skupina „Šlapetáči“ z Dubňan, která nás svým vystoupením velmi mile překvapila. Celý večer nás hezky bavila a udržovala tak výbornou náladu. Naši senioři si pěkně zazpívali i zatančili. V průběhu večera mezi nás přišla i skupinka mladých z kroužku Petrovjan, kterým se zábava taktéž líbila a vydrželi s námi zpívat, tančit a bavit se až do samého konce. Dobrá a pohodová nálada nás všechny provázela celým večerem. Nikomu z nás se nechtělo domů a přáním všech seniorů bylo, abychom si tuto akci v příštím roce zase zopakovali. Večer byl zakončen překrásnou vánoční koledou, kterou nám hudební skupina

zahrála a zazpívala a tím navodila slavnostní atmosféru blížících se vánočních svátků.

Při této příležitosti přejeme vám všem krásné a požehnané svátky vánoční a v novém roce hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

výbor SZdPO Petrov

Koledy dotváří kouzlo Vánoc...

Pásli ovce valaši při betlémské salaši.

Anděl se jim ukázal, do Betléma jít kázal.

„Jděte, jděte, pospěšte, Ježíška tam najdete.“

A on leží v jesličkách obvinutý v plénčičkách.

Maria ho kolíbá, svatý Josef mu zpívá:

„Hadej, dadej, synu můj, svatý Josef, pěstoun tvůj.“

Maria se starala, kde by plének nabrala.

Šla, utrhla z růže květ, ovinula celý svět.

(z Moravy)

Pochválen buď Ježíš Kristus, vinšujeme vám,

hospodáři, hospodyně, i vašim dítkám.

Z daleka se bereme, novinku vám neseme,

že se Kristus Pán narodil v městě Betlémě.

(z Moravy)

Veselé vánoční hody, zpívejme bratři koledy,

o tom, co se vskutku stalo,

že se lidem narodilo děťátko.

(z Čech)

Květomluva

K Vánocům patří bezesporu jmelí. Lidé si je darují a zavěšují je v bytě. Pokud se dva lidé pod snítkou jmelí obejmou a políbí, věří, že budou po celý rok šťastní.

„SPOLU NAŠLI JSME ŠTĚSTÍ.“

Co to vlastně jmelí je, kde je najdeme?

JMELÍ BÍLÉ (Viscum album)

Jmelí bílé je polocizopasný, nepadavý keřík. Roste ve velkých trsech na různých jehličnatých a listnatých stromech, nejčastěji na borovicích. Masité, kožovité listy jsou vstřícné, celokrajné, podlouhle obvejčité, směrem k bázi zúžené.

Kvete malými žlutými kvítky, které jsou v úžlabí žlutozelených křehkých větví přisedlé. Plodem je bílá nepravá bobule.

V minulosti, protože roste v korunách stromů, bylo jmelí považováno za dar z nebes a užívalo se v různých obřadech. Ještě dnes je symbolem Vánoc a štěstí do nového roku.

Lidové názvy: gmejll, jemol, mejlí, mýlí, omelí

SYMBOLIKA: život, štěstí

(Připravila M.D.)

**Bílý vánoční čas na saních jede k nám zas,
veze nám stromečky a milé dárečky,
lásku probouzí v nás.** (J.Horáčková)

Z lidového kalendáře

Když v prosinci sněží, úrodný rok běží.

Tmavé Vánoce, světlé stodoly.

Černé Vánoce – bílé Velikonoce.

Do Vánoc hej, po Vánocích ouvej.

Leden ve dne svítí, v noci pálí.

Únor bílý, pole sílí.

Když únor vodu spustí, v led ji březem zhuští.

Listujeme v památníku...

Mít památník patřilo dříve k jakési samozřejmosti. Pořizovaly si jej většinou dívky. Výjimkou však nebyli ani chlapi. Za pár korun se ona knížka vytvořená z nelinkovaných hladkých listů svázaná do zdobených desek dala koupit v každém papírnictví za pár korun. Většinou ve velikosti A5, ale i menší. Je tomu tak i dnes, památníky stále žijí a kolují mezi dětmi, i když možná v trochu menší míře než tomu bylo v minulosti. Ona knížečka putovala a jistě ještě putuje mezi dětmi, které si vzájemně do památníků psaly a píší různá přání a kreslily a kreslí obrázky, často aby to bylo co nehezčí, pomáhali a pomáhají i rodiče. Pa-

mátníky z dětství náš starších byly plné překrásných petrovských ornamentů. Naše maminky si je předkreslovaly také na modrou látku, kterou měly napnutou v dřevěném rámu, a pak v zimě vyšivaly pestrobarevnými „lacetkami“ nádherné „fěrtochy“ (zástěry), které jsou součástí petrovského ženského kroje. Vraťme se ale k památníkům. Ty se dostávaly a stále se snad ještě dostávají také do rukou vyučujících s prosbou žáka o věnování. U každého zápisu bylo a je velmi nutné uvedení data a podpis, dobré je také znát místo, kde kresbička vznikla. Je hezké, když se podaří památník uchovat. A tak po létech můžeme vzpomínat na své vyučující, spolužáky, spolužačky, kamarády a kamarádky z dětství, kteří neodmítli a věnovali nám svoji kresbu či zápis. Můžeme se tak vrátit do školních let, zamyslet se jak běží či běžel jejich život, jak se jim asi daří a přát jim jen to nejlepší. Jsou Vánoce, čas rozjímání a vzpomínání, nahlédněme tedy do jednoho památníčku starého víc jak padesát let.

Mgr.Miloslava Dekarová

O KARMELOTSKÉM JEZULÁTKU V KOSTELE PANNY MARIE VÍTĚZNÉ

Někteří z nás při návštěvě naší stověžaté Prahy navštívili také kostel Panny Marie Vítězné na Malé Straně. Vedla nás tam většinou touha poklonit se Pražskému Jezulátku, karmelitánskému Ježíšku. Úcta k němu se rozšířila nejen mimo Prahu, ale také za hranice Čech do Polska, Německa, Francie a Španělska, odkud vlastně tato soška pochází. Přivezla ji v 16. století Maria Maxmiliána Manriquez de Lara, španělská šlechtična, která se do Prahy provdala a dostala ji jako svatební dar od své matky. Ona ji zase po letech, při vdavkách své dcery Polyxeny, předala jí, „k ochraně rodinného krbu“. Paní Polyxena z Lobkovic byla matkou syna, a protože soška měla být podle zvyku darována vždy dceři, proto se tato dobrodítelka klášterů a kostelů rozhodla darovat sošku v roce 1628 malostranským karmelitánům. Karmelitáni v době třicetileté války hodně zakusili a často se „ke svému Ježíšku“, jak říkali malé asi 45 cm vysoké voskové sošce, představující Jezulátku, stojící na nízkém podstavci, jehož jedna ruka byla zvednuta jako k žehnání, kdežto druhá držela královské jablko, ozdobené křížkem, utíkali. Ochránila klášter proti moru, i drancování. Soška měla brzy v Praze množství ctitelů, kteří se k ní přicházeli s různými prosbami modlit, četní nemocní prosili za své uzdravení, takže brzy zastínila i slávu obrazu Panny Marie Vítězné, který visel na hlavním oltáři. Úcta k Pražskému Jezulátku se rozšířila nejen v Evropě, ale do řady zemí téměř po celém světě. Z mnoha zemí jí posílají i dnes dary v podobě oblečků pro různé příležitosti církevního roku, má jich 46 a 2 korunky. I v zemích Jižní Ameriky je tato soška velmi uctívána. Osobně jsem se o tom mohla přesvědčit při své návštěvě Kolumbie u našich přátel v Medellínu. Ve farnosti jejich kostela s radostí a úctou přijal pan farář po mši svaté dárek z Prahy od karmelitánských mnichů, balíček obsahující svaté obrázky Pražského Jezulátka se španělsky tištěnou modlitbou. Do Prahy putovalo vřelé poděkování od tamějších věřících, požehnání Panny Marie Ochránitelky karmelitánům a jejich Jezulátku u Panny Marie Vítězné a všem věřícím v Čechách.

Kostel na Malé Straně je hojně navštěvován cizinci trvale žijícími v Čechách, hlavně v Praze. Slouží se zde bohoslužby nejen v češtině, ale také ve španělštině, angličtině a dalších jazycích. Tito lidé tak mohou pravidelně navštěvovat se svou rodinou mši slouženou v jejich mateřském jazyce, aktivně se zapojovat, praktikovat svou víru.

Nahlédneme, co o „Jezulátku“ a jen tak letem dotýká se i kláštera, praví stará pražská pověst: „Veliký zármutek byl v celé Praze, když se rozšířila zpráva, že Sasíci (saská vojska), kteří vtrhli do Prahy, zpusťovali karmelitánský kostel Panny Marie Vítězné, nešetřivše ani tamní milostné sošky Pražského Jezulátka. Z počátku se myslelo, že mniši sami je před těmito hrabivými škůdci kamsi uschovali. Ale když i řeholníci se zapřísahali, že marně pátrají, kam asi Sasíci sošku zašantročili, byl zármutek pražského lidu tím větší.

Konečně se do Prahy vrátil P.Cyryl, jenž před Sasíky utekl do Rakous, ujal se pátrání po milostné sošce a ne bez úspěchu. Naleznuv ji ve smetí, s velikou radostí ji očistil, a když ji postavil na oltář v oratoři, svolal ihned řeholní spolubratry, aby s ním vykonali pobožnost na poděkování, že ten největší klenot karmelitánského kláštera byl šťastně nalezen.

V té radosti ani ostatní mniši si nepovšimli, že Jezulátku je bezruké. Vtom všichni usly-

šeli hlas: “Smilujte se nade mnou a já se také smiluji nad vámi!“ Tu teprve viděli, že soška nemá rukou a že rukávy Ježíškovy visí svisle dolů. Ale marně se ohlíželi po umělci, který by Jezulátku přidělal nové ruce. Ač se skoro po každé zdálo, že umělec tuto práci vykonal se zdarem, nebylo tomu tak, neboť ruce do rána odpadly. To bylo proto, že všichni ti, kteří se o tuto opravu pokoušeli, nebyli bez těžkého hříchu, nemajíce Boží milosti. Až jednoho dne dostavil se do kláštera mladý umělec, jehož tvář byla tak ušlechtilá, jako by to byla tvář dívčí, a tak nevinná, jako tvář dítěte. Když páterovi převorovi pověděl kdo je a o co se chce pokusit, představený mu rád svěřil úkol. Ale neznámý umělec neopravoval ve stoje, nýbrž klečel před soškou, jako by se při té práci modlil.

Když pak mu chtěli mniši zaplatiti, marně se po umělci ohlíželi. Zmizel z kláštera jako duch, ač všechny dveře byly zavřeny.

I roznesla se ta zpráva opět po celé Praze, a kdekdo ze zbožných lidí chtěl milostnou sošku viděti. Proto karmelitáni ji postavili na oltář při severní straně kostela, který zřídili četní dobrodinci a Ježíškovi ctitelé, pořídívše pro milostnou sošku i nádhernou skříň, svítící se zlatem a drahokamy.

Míjel rok za rokem a úcta k milostné sošce tak vzrůstala, že od rána až do večera stále před ní klečeli noví a noví prosebníci. Avšak ani v noci nebývala opuštěna. Karmelitáni se před ní modlivali své půlnoční hodinky, a jeden z nich zpravidla zůstával klečeti před soškou až do rána.

Nadešla zlá zima, vlhká a mlhavá, takže nebylo domu, kde by neleželi četní nemocní. I klášter malostranských karmelitánů byl učiněn lazaret. Jediný převor se jakžtakž mohl starati o duchovní správu, aby i kostel úplně nebyl opuštěn. Z noční pobožnosti ovšem sešlo, neboť převor večer býval tak zemdlen, že byl rád, když se mohl alespoň na chvíli uložit na lože. Protože i on byl velkým ctitelem milostného Jezulátka, tož přece jedné noci vstal, aby vykonal před ním noční pobožnost. Ale jak žasl, když ze sakristie vstoupil do kostela a viděl sošku slavnostně osvětlenou! Oltář milostného Jezulátka byl plný svíců a tam dole u stupňů pokorně klečelo sedm andělů, z nichž prostřední držel v ruce kaditelnici, chvíli co chvíli oltář okuruje, jako by byla na něm vystavena Nejsvětější Svátost oltářní.

Když pak ráno poručil převor kostelníkovi, aby na oltář Jezulátka dal nové voskovice, ježto ty, co tam byly, hořely snad po celou noc a asi dohořely, ukázalo se, že nejen jich nebylo, ale že jsou nehořelé, jako by je tam dal někdo teprve před chvílí.

Takové zjevy prý se častěji opakovaly v kostele, v němž nejveseleji bylo o Vánocích, kdy pražský lid chodíval karmelitánskému Jezulátku zpívat svoje koledy.

Tak je i podnes, ač staří ctitelé Ježíškovi vymřeli, ale úcta k Jezulátku přenesla nejednu starou zbožnou tradici i do naší doby.“

Tolik praví stará pověst.

Podle vyprávění Juliuse Košnára z knihy STAROPRAŽSKÉ POVĚSTI A LEGENDY - Pověsti o pražských kostelích, Praha, druhé vydání z roku 1947

Nechme lásku kvést...

Jak zbytečné otázky, zda lze žít bez lásky.

Jediná je odpověď: zhynul by náš svět.

Kdo si na svět stěžuje, asi v něčem chybuje.

Snad proto, že nemá rád, nemá ho co hrát.

Pomoz v nouzi příteli a bude hned veselý,

Jeho úsměv na tváři i tebe prozáří.

Lásku, lásku nechejme růst, nechejme kvést,

Láskou, jen láskou dejme se vést,

Dejme se vést.

(Jaroslava Horáčková)

Paní učitelka Jaroslava Horáčková působila v počátcích své pedagogické praxe také na naší škole v Petrově.

Pak žila a působila na severní Moravě.

V devadesátých letech odešla do důchodu a věnovala se tvorbě pro děti.

Její „Písničky pro děti“ obohacují vyučování na mnoha školách. Na svých cestách po Moravě se ráda zastavila i v petrovské škole a zavzpomínala na své učitelské začátky.

Na počátku bylo kolo ... aneb historie adventního věnce

Zvyk používání adventního věnce je starý přibližně 150 let.

První adventní věnec měl podobu dřevěného kola od vozu. Jeho dějiny nás vedou do nejnižších sociálních vrstev obyvatel Hamburku minulého století, přesněji do Záchraného ústavu pro opuštěné děti. Byla to slámou pokrytá ratejna, chatrč na zapadlém okraji města. Zde tehdy pracoval Johann Hinrich Wichern, mladý pedagog a později zakladatel „Vnitřní misie“, který v Göttingenu a v Berlíně studoval teologii.

V roce 1839 poprvé pověsil tento kněz před Vánoce od stropu dřevěný kruh se svícemi. Celkem po obvodu kruhu bylo 23 svící, 4 velké – bílé a 19 malých – červených, na každý den do Štědrého dne. Denně během krátké pobožnosti, nejprve v polední přestávce a později za svítání, byla zapálena jedna svíce.

V roce 1851 byla poprvé vyzdobena celá jídelna tohoto útulku jedlovými větvíčkami, stejně tak byl zdoben i věnec. Tento předvánoční zvyk se šířil velmi rychle. Poprvé měli adventní věnec v kostele v Cáchách, měl však pouze čtyři svíce.

Později se adventní věnec objevil v protestantském prostředí na severu země, potom v sousedních zemích. V našem století se objevuje tento zvyk v jižní – katolické části Německa. Pomocí emigrantů se dostal adventní věnec až do Severní a Jižní Ameriky.

Kruhová podoba věnce symbolizuje ustavičnou cestu slunce a zároveň i věčnost. Krátké dny v prosinci před „drsnými“ nocemi jsou nejmavějšími v roce. Je to čas bludiček, skřítků a bílých paní, jejichž návštěva, jak se věřilo, zaručila velkou úrodu pro příští rok.

Věnce, které byly v oknech obydlí a dvorců, měly těmto bytostem ukázat cestu. A od těchto světél až k adventnímu věnci, který ohlašuje blízké narození Krista, je už jen krátká cesta. Adventní věnec, jak se domníváme, je nejspíš opakování jednoho starého zimního zvyku. Tento zvyk se vrací tak, jako mnoho jiných, zpět ke kouzlu kruhu a stojí jako symbol pro přírodní sílu. Zelené větve byly v předkřesťanské době přinášeny do domů a chatrčí. Vonící větve jedlí, jak se věřilo, sloužily přátelským lesním duchům jako útočiště a věnce ze slámy měly přinášet požehnání, odrážet zlé duchy. Proto se také obvazovaly zlatými stuhami, znamením slunce.

Tradiční barva adventního věnce je však červená a zelená. Červená upomíná na krev Kristovu prolitou za spásu světa, obě barvy pak symbolizují život. Jako ozdoba se používají také jablíčka, od času ráje jsou plody života – kulaté jako věnec sám a dobré jako Boží přízeň.

Zdroj internet

Světlo z opravdového Betléma

K vánocům patří také BETLÉMSKÉ SVĚTLO. Několik dnů před svátky se rozváží oheň, který hoří v Betlémě, na místě narození Ježíše Krista, do celého světa. Tento plamínek nás spojuje s těmi, kteří také slaví Vánoce. Protože oheň není něco mrtvého, ale je zdrojem tepla a světla, může nám Betlémské světlo napomoci, aby o Vánocích byla i v našich domovech skutečně pravá vánoční atmosféra lásky a pokoje.

V naší obci si můžete Betlémské světlo odnést do svých domovů 24. prosince – ze Zpívání u Vánočního stromu.

Eva Mlýnková

Blahopřejeme: 20 let od prvního titulu Mistra světa pro náš team

Petr Hynčica (narozen - 1973)

V srpnu 2010 to bylo přesně 20 let od prvního velkého úspěchu, kterého dosáhl Petr Hynčica na světových tratích.

Petr Hynčica byl průkopníkem cyklotrialu ve Strážnici v roce 1984, kdy byl založen kroužek, který vedl Vašek Mikulka a Zdeněk Florián.

Jeho výkonnostní růst byl přímo raketový. Po jednom roce tréninku vyhrává okresní přebor.

Další rok krajský přebor a postupuje do republikového mistrovství, kde začíná sbírat medaile a současně se nominuje na MS, které poprvé absolvuje v sezoně 1989

(Španělsko, Francie, SRN, Itálie).

Výsledky byly výborné, ale velkým problémem bylo vykradení teamového auta ve Španělsku, kde jsme oba dva přišli o doklady a veškeré peníze.

Ale neodradilo nás to od účasti na MS v další sezoně 1990. To jsme již měli nějaké zkušenosti, které pomohli k tomu, že Petr získal pro náš team první titul Mistra světa v juniorech a postoupil do prestižní kategorie Elite.

V tomto roce, se ale naše teamová reprezentace rozrostla o dalšího jezdce a tím byl Petrův brácha Vlastik, který vybojoval hned při prvním startu bronzovou medaili.

Do úspěšného boje o světové medaile se v následujících letech přidali i Pavel Macháň a Petr Kozák a tak se náš klub zařadil mezi nejúspěšnější kluby v Československu.

Současně ale v těchto letech začínáme ve světě objevovat novinku, kterou je horské kola a tak naši jezdci patří k prvním průkopníkům závodění v Cross country a sjezdu na MTB.

Byly to nádherné časy, kdy většina mladých chlapců neznala internet a tak měla chuť trénovat třeba šest hodin denně.

Současně to byla i krásná doba, kdy byly podnikatelé a firmy ochotny podporovat sportující mládež a tak jsme měli v sezoně až 25 firem, které s námi navázali reklamní spolupráci.

Pro zajímavost, dnes máme v teamu 20 jezdců, zúčastňujeme se každý rok 25 závodů a pořádáme ročně 8 závodů. Přitom nás podporuje symbolicky asi 5 firem (kterým tímto děkují) a Obec Sudoměřice.

A protože se v rozpočtu města nenašli ani prostředky na příspěvek na pronájem tělocvičny, která je nutností na přípravu v zimním období, museli jsme zrušit cyklokroužek při DDM ve Strážnici.

Ale my jsme chtěli připomnět, že uplynulo 20 let od prvního velkého úspěchu jezdců SK Strážnice (následně SK Grafobal).

Tak Sportu zdar přeje Zdeněk Florián – předseda klubu

TJ SOKOL Petrov
 Vám přeje příjemné prožití
 svátků vánočních
 a hodně štěstí v
 novém roce 2011

Poděkování

Vážení spoluobčané, chceme poděkovat Vám všem, kteří jste se po celý rok starali o svoje i veřejná prostranství v okolí svých domů.

Věříme, že tuto údržbu budete provádět i v zimních měsících, navzdory novému „chodníkovému zákonu“.

Dále chceme poděkovat rodině Zahradníčkové, která v letošním roce věnovala obci Vánoční strom.

Starostka a místostarosta

Něco pro zasmání

Povídají si tři v nemocnici:

„Dostal jsem k vánocům Hondu, jel jsem 150 a vrazil do stromu...“ „Dostal jsem Suzuki, jel 180 a dostal smyk...“

„To já jsem dostal Babetu, a jel jsem 40. Když kolem mě projela Honda a Suzuki, zdálo se mi, že stojím a tak jsem sesedl...“

Ptá se před vánocemi manželka manžela:

„Iгоре, máš mě ještě rád?“

„Miláčku stručněji, co chceš koupit?“

Vyčítá manželka manželovi: „Ty seš hroznej chlap všechno děláš obráceně!“

„To máš teda pravdu. Nejdřív jsem si tě vzal a teprve potom jsem tě poznal!!!“

Po Silvestru se ptá jeden obyvatel Vranova pana doktora: „Co s tím dělat, mám pořád červený nos?“ „Jestli je to od narození, tak nic... a jestli od pití, tak pijte dál a časem vám zfialoví!“

„Chlapečku, je doma tatínek?“ „Není.“

„A kdy se vrátí?“

„Když se bude dobře chovat, tak za deset let.“

Hádanka:

Víte, jak zdvojnásobit cenu vozu Škoda Favorit?

Natankujte plnou nádrž!

Hádanky

Přišel k nám bílý kůň, zalehl nám celý dvůr. (híns)

Stojí venku v mraze, zkřehlý celý, nehýbá se. Bílý je jak z vaty, ze sněhu má šaty. (káluhěns)

Čtyry nožky, dva trnožky, v zimě běží, v létě leží. (ěnas)

Společenská kronika

Jubilanti v měsících prosinec a leden:

4.12. Jan Koštuřík

21.12. Anna Martinková

30.1. Božena Obrtlíková

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životní pohody v naší obci.

Omlouváme se paní Marii Kujové, které jsme v minulém čísle chybně uvedli její jméno.

Narodili se:

Jasmína Smržová

Šárka Skalická

Jan Zezula

Marcela Kubinská

Dětem i rodičům přejeme hodně zdraví, štěstí a pohody.

Ať je rodičovská starost korunována v podobě dětské lásky, radosti a úsměvu.

Opustili nás:

Josef Štefka

František Koštuřík

Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Termíny svozu odpadů:

PROSINEC - LEDEN - ÚNOR

POPELNICE : 27.12, 10.1., 24.1., 7.2., 21.2. pondělí

PLASTY, PAPÍR, TETRA PAK: 14.1., 11.2. pátek

POZVÁNKA NA VÁNOČNÍ AKCE

**Obecní úřad spolu se ZŠ Petrov a souborem Petrovjan
Vás srdečně zve na**

ZPÍVÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU

**v pátek 24. prosince u kostela sv. Václava ve 13.00 hodin.
Přijďte se vánočně naladit, zazpívat a popřát si navzájem
se svými spoluobčany krásné Vánoce...**

PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

24. prosince ve 21.00 hodin

MŠE SVATÁ NA HOD BOŽÍ VÁNOČNÍ

25. prosince v 9.00 hodin

MŠE SVATÁ NA SV. ŠTĚPÁNA

26. prosince v 9.00 hodin

VÁNOČNÍ KONCERT A SVĚCENÍ VÍNA

v kostele sv. Václava

27. prosince v 17.00 hodin

Vystoupí cimbálová muzika Harafica z Uherského Hradiště

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka v naší obci proběhne v sobotu 8. ledna 2010 od 13.00 hodin. Do ulic vyrazí skupinky koledníků s doprovodem dospělé osoby a se zapečetěnou pokladničkou.

Tuto akci organizuje Charita Strážnice – v naší obci dobrovolná pracovnice paní Anna Obrtlíková.

Vydává obec Petrov, náklad 450 ks. Uzávěrka 15. 12. 2010
Neprodejně. Neprošlo jazykovou úpravou.
Tisk: Sukupovi Strážnice